

ANTI-MENNY

K Á R O L Y I A M Y

I

Dühödtt, izzadt és acsarkodó
nem a bibliai halász
ebből az izzadtságból hiányzik a só
ez nem az ostyaszáraz szegénység
a fogyó gyertyák sápadt viasza
toporzékolhatnak napestig
nem jó értük az isten mosolya

bugyborékoló kandi szemmel
pusztulnak el a légyfogó enyvén
szemük nyolcszögűre tárva
a jólét szemérmetlen dombján

Az ő mennyükben nincs angyalsereg
nincs Isten, Jézus, fényes kegyelem
egy szép napon — egeret egérfogó —
becsíti őket a verem

Az örökkévaló
a fénybe-öltözött
a fényé változó helyett
megismerik az örökké tartó enyvet
az ínyükhöz ragadó imát
a tubusból nyomott nem-létet
az anti-mennyet

II

A leendő halott telefonál
beszámol növekvő vízfejéről
X doktor s X doktornő mit ígér
„kutyá baja, el is felejtí jövő nyárra,
télien úszni fog és siel majd kánikulában”
oly gyanútlan egy leendő halott.
Felkeres, igen (nem furgonnal) de tizenegyes busszal,
csak előbb fodrászhoz megy
s ruhát próbál
s kucsmát csináltat tenyészített rókamálból

s koncertre is megy szerda délután
mert C-bérletén Heifetz muzsikál
s ha X nem segít, új orvost talál,
kivizsgálhatja magát itt meg ott
A BÜCSÚZÓ TEST FORDULNA ISTENÉHEZ
MEGPIHENNE EGY JÁCINT-KEBELEN
de nem és nem, kalap kerül rá s kucsma,
behajt rajt minden életet
egy fél font húsig ádáz uzsorása.

III

Lebeg a megnyílt föld felett
csipkés karingben lebeg a pap
örök békét könnyörög a holtra

Harminc év az örökkévalóság
és újra harminc, ha nyílik a buksza
s ha nem? hát költözik örök honából a holt
elkeverednek a kényes koponyák
vastag nyakcsigolyákkal; ki kérdi
nők vagy férfiak gurulnak egymásra
végső mezítelenségben?
Minő demokrácia, minő intimitás!
Kitelepítik a hosszú lábszárakat,
porcelán medencecsont
a zsöllye első sorából
egy tanyára kerül az ingyen-temetettel
kakasülön feküdt eddig az istenadta
most aztán keverednek az osztályok
egymással és a kerepesi földdel,
összekerülnek régi szeretők,
hites feleség a más urával,
miniszterek és pincelakók

CSONTOK SZABADSÁGA
CSONTOK EGYENLŐSÉGE
CSONTOK TESTVÉRISÉGE
tömegsír

IV

tépjétek le a drapériákat
neki kalapáccsal a hamis gyertyafénynek
pusztuljanak a papírcsipkék
a lakkos katafalkok
égesse tűz a fonyadt helyiséget
maradjon meztelen a holt
pusztulással szemben pusztulás
fenyődeszkára tegyetek tiszta gyolcsot
hangozzanak fel a szentelt igék